

242

1. Sy - nem Tyś Bo - ga, Naj - wyż -
Sła - wi świat Spra - wcę ży - cia

sze - go, w któ - re - go mo - cy
wsze - go, stwo - rze - nie wsze - lkie

ca - ły wszech-świat trwa, O - bra - zem
swe - go Pa - na zna.

Bo - ga Twe o - bli - cze nam, to cud mi -

2. W każdy dzień, Ty u Ojca w niebie,
rozkoszą byłeś i wonnością Mu.
Panie nasz, co skłoniło Ciebie,
żeś wybrał, będę, ból i hańbę tu?
Boś Ty przejrzanym był Barankiem sam,
by Boży gniew na krzyżu ponieść tam.

3. W ciszy serc, Jezu Cię widzimy,
gdyś Ty na krzyżu się przekleństwem stał.
Niosłeś tam wszystkie nasze winy,
"spełniło się!" z triumfem rzekłeś sam.
O, przyjmij dziękczynienie z naszych serc,
bo Tobie je na wieki, chcemy nieść.